

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 92/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ранко Дабетић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3426/23 од 04.09.2023. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3426/23 од 04.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3426/23 од 04.09.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3167/20 од 22.12.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му исплати на име накнаде нематеријалне штете износ од 750.000,00 динара и то због претрпљених физичких болова 300.000,00 динара, због претрпљеног страха 200.000,00 динара, душевних болова због наружености 100.000,00 динара и душевног бола услед умањења животне активности 15.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.12.2022. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев преко досуђеног новчаног износа из става првог изреке пресуде до траженог новчаног износа на име накнаде штете и то на име претрпљеног страха преко досуђених 200.000,00 динара до тражених 300.000,00 динара, односно износ од 100.000,00 динара, на име душевних болова због наружености преко досуђених 100.000,00 динара до тражених 150.000,00 динара, односно за износ од 50.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова услед умањења животне активности преко досуђених 150.000,00 динара до тражених

450.000,00 динара, односно за износ од 300.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.12.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 183.100,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3426/23 од 04.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова одговора на ревизију.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади нематеријалне штете. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе члана 177. и 192. Закона о облигационим односима. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем које је изражено кроз одлуке Врховног суда. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, какав је у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете (новчаног потраживања) поднета је 07.12.2020. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 750.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази

динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**